

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales,
Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas
Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares:
Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Index Capitem Partis Secundæ Quæstionum Et Resolutionum Civilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

INDEX CAPITUM PARTIS SECUNDÆ

QUÆSTIONUM ET RESOLUTIONUM Civilium.

CAP. CI. **D**E duplici jure offerendi, nempe de eo quod competit tertio possessori aduersus creditores: Et de eo quod datur creditori aduersus possessores. Et cuius temporis æstimatio attendi debeat, quando sit oblatio, siue valor auctus fuerit beneficio temporis, siue propter melioramenta in prædio facta. pag. 1

CAP. CII. Pater qui filio suo donauit medietatem bonorum suorum francam & exemptam ab omnibus debitis, reseruata sibi facultate liberæ administrationis, non potest ad propriam utilitatem conuertere pecunias ex administratione prouenientes, nec ex illis propria debita, & legitimas aliorum liberorum soluere, in præiudicium maximè vxoris, & liberorum, quibus jus quæsitum est per donationem factam in contractu matrimonii. pag. 2

CAP. CIII. Pater filium emancipans habet medietatem vsusfructus bonorum aduentitiorum filii, quæ tempore emancipationis possidebat, etiamsi illam sibi expressè non reseruauerit. Totum tamen vsusfructum reseruare potest. Quid si agatur de hæreditate delata, sed non agnita? Et vtrum per retentionem dotis maternæ pater censeatur matris hæreditatem adiuisse nomine filiorum? Quoad verò bona per filium post emancipationem quæsitæ, nullus patri quæritur vsusfructus, etiamsi illum sibi expressè reseruauerit. pag. 4

CAP. CIV. Quomodo dos ad patrem soluto matrimonio reuerfa diuidatur inter liberos, patre mortuo ab intestato? Et vtrum filia liberetur conferendo solam dotis actionem? De immissione deneganda quando grauatus habet detractiōnes faciendas. Et vtrum fideicommissarius possit illas offerre in pecunia inuito grauato? De præscriptione cessante durante tempore quò grauatus possidet,

Et vtrum in diuisione hæreditatis cohæres possidens antea pro indiuiso, possit inuitis creditoribus alterius cohæredis imputare in suam portionem bona alienata, pro pretio quo facta fuit alienatio sine fraude. pag. 6

CAP. CV. Dominos Iurisdictionales non posse regulariter prohibere subditis suis venationem. Possè tamen prohibere in locis suis propriis, etiamsi non sint circumdata muro. Dominos particulares posse prohibere, ne venatores contra eorum voluntatem ingrediantur sua prædia. Proclamationes quibus subditi nec re, nec facto contradixerunt, constituere Dominos in quasi possessione prohibendi venationem. pag. 8

CAP. CVI. Continetur hic decisio Rotæ Romanæ, facta in causa graui *Sabinensi Status montis Libretti*, venditi clarissimè Principi Thaddæo Barberino, per Dominos Ducem Ferdinandum & alios de Vrfinis: & deciditur quomodo fieri debeat æstimatio diuersorum corporum vnica venditione & vnico pretio, ad singula tamen rubra valoris frumenti venditorum. Vtrum videlicet fieri debeat æstimatio in globo, & cumulo; an verò quoad singula corpora? Et vtrum Periti possint cogi post factam & remissam relationem, ad faciendam illius declarationem, tam ad instantiam partis, quàm ex officio Iudicis. Quid si agatur de Arbitro, de communi partium consensu electo; & quando, seu in quibus casibus Peritus cogi possit ad reddendam rationem suæ relationis? Et ad quid obliget iuramentum de stando peritorum relationi. pag. 9

CAP. CVII. Tractatur materia relationis peritorum iuxta terminos præcedentis decisionis, & concordatur textus in *l. Menius § 3. §. finali, ff. famil. ercisc.* cum textu in *l. fin. §. præterea, C. de iure dot.* Quando videlicet æstimatio alicuius rei fieri debeat respectu singulorum corporum

Index Capitulorum II. Partis.

rum sub toto vniuersali comprehensorum. Tribus Peritis per partes nominatis discordantibus, quid agendum sit? Et quomodo venditio pretio per eos aestimando sit nulla? Si tamen non in pretio, sed in liquidatione alicuius qualitatis discordes fuerint, deueniendum esse ad nominationem nouam. p. 14

CAP. CVIII. In hoc capite continetur posterior decisio Rotæ Romanæ, confirmatoria præcedentis, lata in causa *Sabinensis status Montis Libretti*: & continuatur materia aestimationis, & relationis per Peritos faciendæ per singula corpora, & non in cumulo, quando agitur de diuersis speciebus, quamuis vnico pretio venditis: maxime dum versatur notorium interesse partium. p. 18

CAP. CIX. De societate & confusione bonorum inter coniuges, & diuisione bonorum facta inter liberos, adiudicatis vni bonis liberis, alteri verò bonis fideicommissis suppositis fratri restituendis, vtrum videlicet agenti ad fideicommissum fratri, alter possit opponere exceptionem euictionis? Et de exemptione detractorum competente etiam tertio possessori bonorum fideicommissis suppositorum. Quando pater possit filium suum grauare in bonis antiquo fideicommissis suppositis. Et ex quibus colligi possit parentes liberis suis donantes, voluisse in donatione comprehendere bona fideicommissis supposita, quorum restitutio adueniente casu ipsi Donatario facienda est. pag. 20

CAP. CX. Inuentarii conficiendi tempus non esse vnus anni, quando maior pars bonorum non est in aliena Monarchia. Actiones reales pendente tempore inuentarii moueri posse, nisi lis cum defuncto fuerit contestata. De imputatione donationis paternæ in legitimam filii. Patrem posse liberis primi gradus prohibere Trebellianicam. Et vtrum possit liberos grauare in bonis donatis? De captatoria dispositione in contractibus. De donatore reservante sibi facultatem substituendi in bonis donatis; & quando censetur comprehendere voluisse bona jam donata in substitutione generali facta eidem donatario hæredi instituto? Caducato primo substitutionis gradu, secundum substitutum per compendiosam subintrare primum gradum, & succedere per vulgarem substitutionem in compendiosa contentam. p. 25

CAP. CXI. Vtrum donatis per patrem filio fructibus, cum amplissimis clausulis,

censetur etiam donata proprietates bonorum, ex quibusdam verbis contractus? Vtrum donatio fructuum facta filio contemplatione matrimonii, continetur aliquod reale transitorium ad hæredem? pag. 32

CAP. CXII. Vocatis masculis ad fideicommissum, vtrum masculi descendentes fœminis admittantur, si sint vocati in anteriori gradu? Et vtrum excludantur masculos descendentes ex alia fœmina expressè substitutos? Et vtrum appellati *des enfans*, comprehendantur liberi cundi, & aliorum posteriorum graduum? Et ex quibus fœmina censetur habere respectum ad conseruationem agitionis sui mariti. Denique vtrum fuit in conditione positus in primo gradu, præsumatur vocatus in posterioribus substitutionibus, super quibus referenda decisio Rotæ Romanæ coram D. *Arro* no. p. 34

CAP. CXIII. Insinuatio vtrum requiratur in assignatione bonorum facta irrevocabiliter per patrem filiis suis? Donatio vsusfructus facta per patrem filio vtrum debeat insinuari? Remissio juris querendi est valida, etiam non insinuata. Si filius negotietur separatim a patre, vtrum sibi, an patri acquirat, & pro qua parte? Avus administrans bona suorum nepotum ex filio, vtrum non requiritur teneatur illorum facere inuentarium, & descriptionem? Et vtrum pater, aut administrans bona filiorum, seu nepotum, possit exigere pecunias illorum non data cautione? p. 36

CAP. CXIV. Præscriptionem in re quidem per litem contestationem cum oriatur duntaxat mala fides, non test iterum inchoari præscriptio, non legitimo impedimento lis cessante spatium triginta annorum, etiam si dùm dispositionem juris Canonici tantum prohibitum de quidquam perdo super bonis donatoris, cum dicitur amplissimis, non posse acceptare donationem quin acceptet onus illi impositum etiam quoad bona supposita fideicommissis, immixta cum patrimonio donatoris. p. 38

CAP. CXV. Mulier ad secunda vota conuolans, ex nouissimo iure soluitur bet vsusfructum in lucris nuptialibus dempta virili portione illorum, de qua liberum disponere potest: Et vtrum possit quod de illa expressè disponat, an verò illam transmittat ad hæredes etiam intestato? Et quæ sit differentia inter p. 40

Quæst. & Resolut. Civil.

era nuptialia, & non nuptialia? Et utrùm areragia legati annui peti possint per hæredes mulieris; & contra quos. pagina 43

CAP. CXVI. Locumtenens Domini Rectoris Comitatus Venaisini, utrùm sit immunis à collectis; & quibus privilegiis utatur? Solutiones collectarum antea factæ, utrùm illi præjudicent quoad futurum. Habentem officium publicum nihil facere posse in præjudicium suæ Dignitatis & successorum. Quando quis possit suo privilegio renunciare per simplicem non usum. Et productio tituli invalidi quando tollat præsumptionem alterius tituli validioris. p. 45

CAP. CXVII. Solutio dimidii laudemii quæ de novennio in novennium fieri debet, licet regulariter facienda sit juxta valorem bonorum de tempore solutionis, seu renovationis; tamen secus est quando per spatium temporis immemorialis solutio facta fuit juxta valorem temporis concessionis. Immemorialis quomodo probetur? & quod ipsa habeat vim tituli. Quando promissio renovationis emphyteusis sit pura; & sic statim incipiat præscriptio: quando verò sit conditionalis, & sic non possit esse præscriptioni locus ante eventum conditionis. p. 47

CAP. CXVIII. Facta substitutione reciproca inter filios hæredes institutos, & suos; in illa substitutione etiam nepotes comprehendi. Substitutio facta de superstitibus, & eorum liberis, utrùm intelligatur de liberis superstitum, an verò de liberis præmortuorum? De duplici substitutione reciproca, videlicet simplici, & mixta: & de effectibus utriusque. Argumentum prædilectionis quomodo procedat. Prælegata quandonam contineantur in fideicommissum. Et quibus in casibus agenti ad fideicommissum vigore testamenti denegentur remedia possessoria adipiscenda possessionis. pagina 49

CAP. CXIX. Stipulationem in donatione appositam pro donatario & illius hæredibus, & successoribus quibuscumque, repugnare substitutioni graduæ, & perpetuæ in bonis donatis. De donatione facta filio & hæredibus, quod ad ejus successionem qualitas hæreditaria requiratur. Liberi in conditione positi, non censentur vocati in contractibus, nisi ex conjecturis. Et vocatio vicissim excluditur si adsint conjecturæ in contrarium. De dictione Gallica *Enfans*, utrùm sit collectivæ, an verò solos filios primi gra-

duſ comprehendat, secundum usum loquendi communiter observatum. pagina 53

CAP. CXX. Expenduntur variæ conjecturæ tam vocationis, quàm exclusionis liberorum positorum in conditione; nempe ex qualitate descendentiæ, masculinitatis, dotationis filiarum ordinatæ. De conjectura petita ab absurdo, à verisimili mente testatoris, & aliis similibus. p. 56

CAP. CXXI. In hoc capite continetur ultima decisio Rotæ Romanæ, lata in prædicta causa, de qua in duobus capitibus præcedentibus, ultra alias decisiones insertas supra, cap. 55. parte prima harum questionum Civilium: & deciditur, liberos hoc casu non esse vocatos, licet in conditione positos; rejectis conjecturis pro vocatione allatis, & approbatis aliis quæ contra vocationem deductæ fuerunt. Confirmatur doctrina deducta ex stipulatione interposita per donatarium pro se, & suis hæredibus, & successoribus quibuscumque: & confirmantur prædictæ decisiones in eadem causa factæ. pag. 58

CAP. CXXII. De restitutione, vel solutione dotis consistentis in pecunia, facta uxori constante matrimonio. Et quando pecunia soluta uxori præsumatur tota pervenisse ad maritum. De fructibus dotis & augmenti uxori solvendis viro vergente ad inopiam: Et quibus in casibus fiat, aut excludatur novatio, maximè dum agitur de dote. p. 61

CAP. CXXIII. Fidejussor, qui pro alio intercessit, quomodo, & qua actione indemnitate consequatur pro summis solutis, & damnis passis, necnon pro legitimo interesse per eum soluto, vel passo: & quod hoc casu non sit opus denunciatione, quæ alioquin requiritur ratione damni emergentis. Quid si bona fidejussoris coactè viliori pretio vendita sint, utrùm detur repetitio istius interesse? Et à quo tempore oriatur hypotheca? Ex sententiis, vel mandatis judicialibus, utrùm nascatur hypotheca tacita? Vxor pro fructibus bonorum extradotalium, utrùm habeat hypothecam? Filii tamen habent illam in bonis patris administrantis. p. 63

CAP. CXXIV. Legitimatio per rescriptum supremi Principis facta, non potest præjudicare fideicommissum, nisi Princeps derogat ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, & agatur de fideicommissum nondum aperto. Legitimationem

Index Caputum II. Partis

nem cum clausula *sine præjudicio venientium ab intestato*, non impedire quin legitimatus capiat ex testamento; non tamen in præjudicium fideicommissorum. Prohibita alienatione, utrum prohibeatur illa quæ provenit ex legitimatione. Legitimationem in articulo mortis factam non nocere substitutis. De potestate Archivi Romani circa legitimationes. pag. 65

CAP. CXXV. De exclusione fideicommissi gradualis & perpetui propter verba, & dictiones restrictivas, non obstante consideratione masculinitatis, primogenituræ, prohibitione alienationis, & digressionem ad plures gradus. De substitutione vulgari per plures gradus subordinata, quod in ea admissio uno ex substitutis, ceteri excludantur: & ex quibus arguatur plures substitutos admitti per solam substitutionem vulgarem.

CAP. CXXVI. De Notario, seu Graffario cujusdam Curie loci Comitatus Venaisini, qui fuerat condemnatus ad suspensionem exercitii sui Graffariatus ad quinquennium sub poena falsi, eo quod non tam citò detulerat quemdam processum criminalem suæ Curie ad Auditorem Avenionensem; cujus sententia fuit revocata in gradu appellationis, & Notarius definitivè absolutus ex judicio Rotæ. p. 71

CAP. CXXVII. Ex injuncto onere deferendi nomen, & insignia familie testatoris, utrum inducatur fideicommissum favore agnationis? Et quid hac in re servetur secundum præjudicia Curiarum Gallie, & Hispanie. Masculi descendentes ex feminis, possunt conservare fidem agnationem per nominis, & insignium delationem. Vocatio feminarum in aliqua parte substitutionis excludit contemplationem agnationis. p. 72

CAP. CXXVIII. Fidejussor census annui si solvat, & censum retrovendat, obtenta nihilominus cessione jurium à creditore, non dicitur solvisse extinctivè, sed translativè; & ideo potest petere omnes census annuos decursos à tempore solutionis per ipsum factæ; quia verba translativa in eodem contractu apposta prævalent extinctivis. Et si fidejussor, aut correus, quando fidejussoris loco est, acceptaverit delegationem cujusdam tertii debitoris delegati, sibi non præjudicat quoad jura sibi competentia contra principalem debitorem, si illa sibi reservaverit. p. 74

CAPUT CXXIX. Utrum substitutio facta

posthumo si *sine liberis moriatur*, habeat si posthumus non nascatur? Quod si substitutio facta fuerit jam nato, tam & posthumo, si *sine liberis decesserit*, debeatur sortiri effectum, & an plurimum resolvatur in singularitates in præjudicium personæ prædilectæ. Jus accretionis an sit potentius substitutione vulgari facta de persona minus dilecta.

CAP. CXXX. Ex sola sexus masculinitate consideratione non oriri probationem fideicommissi agnatiui, sed tantum confirmationem; nisi tamen femina in aliqua substitutionis parte esset vocata: ex quo excluditur conjectura fideicommissi agnatiui. Suis vocatis, non relictæ fideicommissum inter ipsos, nisi adductum testamenti in contrarium, adeo ut sufficiant dictiones perpetuitatem præstantes in certis casibus.

CAP. CXXXI. Testamentum patris in liberis, etiam sine Notario & testibus, validum est. Et quæ ad illius validitatem requirantur? Et quæ sit præsumptionis hujusmodi testamenti? Illud tamen non subsistit quoad ea, quæ concernunt uxorem, aut alios qui non sunt de liberis. Quid agendum sit quando uno tantum instituta hæres, & gravata de eligendo unum ex liberis, cum ejus institutio facultas eligendi sit invalida, in testamento minus solemniter relicta.

CAP. CXXXII. Substitutio popularis tentata in compendiosa, quando excludat à legitima, & quæ compendiosa inducant præsumptionem voluntatis testatoris ad illius exclusionem? In mentione certorum bonorum recepta compendiosa validam, ad colligendam substitutionem meram fideicommissi favore matris. Quid si mater ad illius vota transiverit, & testator illud fecerit in casum secundarium? pag. 81

CAP. CXXXIII. De via publica. Ad illam constituendam requiritur. Utrum qui per longissimum tempus publicam clausit, debeat manere in sua quasi possessione? Quod vix potest sint de Regalibus, & nemo potest præscribere in præjudicium Principis. De prohibitione venationis & piscationis. Appellatio coram quo debet proponi. Possessio cui jus resistit, non est manutenibilis.

CAP. CXXXIV. Utrum Dominus sit fundatus in petitione juris loci pro subhaftationibus bonorum, quæ berantur in loco? Et quæ ad hoc illi

Quæst. & Resolut. Civil.

banda sint? Manutentio quando, & quibus concurrentibus concedatur illis, quibus jus commune resistit? Consuetudo, seu quasi possessio non soluendi jura Incantus, ex quibus probetur; & utrum hoc casu admittenda sit probatio quasi possessionis non soluendi, per depositionem particularium Vniuersitatis. p.85

CAP. CXXXV. Verba communia in substitutione militari apposita, & ad certa bona restricta, utrum semper valeant jure fideicommissi? Et utrum valeant jure fideicommissi, matre existente in medio, quamuis ad secunda vota conuolauerit, aut quando persona dilecta est substituta? Ex quibus colligatur testatorem voluisse testari jure militari. p.88

CAP. CXXXVI. Resoluuntur quædam dubia circa materiam *capitis precedentis*; & probatur, substitutionem restrictam ad bona certi loci, intelligendam taxatiuè, non demonstratiuè. Quæ sint verba directa ciuilia, & quæ naturalia, seu non ciuilia? Substitutio militaris in dubio censi debet fideicommissaria. Mater substituta filio, si tutorem non petat, in quibus casibus non amittat illius successionem? Possessio fideicommissarii nulla est, non citato hærede capta. p.89

CAP. CXXXVII. Testamentum ut valeat jure militari, necesse est ut fiat in bello, vel in acie & in procinctu; non autem in statione, ex veriori sententia. Probari tamen debet voluntas militis; & si de ea constet per scripturam, debet legitimè recognosci, & constare de illius identitate; nec sufficit attestatio Ducis exercitus vel Capitanei; sed debet fieri formiter, & vocata parte, huiusmodi attestatio. pag.91

CAP. CXXXVIII. Agitur de substitutione Baronie Serignani, prætena ex testamento Domini Joannis de Pictauia, & concluditur prohibitionem alienationis in casu isto uti consequutiuam fideicommissi, restringendam esse ad casus & personas in substitutione principali expressas. De duplici acceptione nominis *Familia*, videlicet Effectiuæ, vel Contentiuæ; & ex quibus colligatur in testamento solum familiam Effectiuam fuisse vocatam? Quando vocata est familia Contentiuæ, censentur vocari illi qui sunt de eodem colonello, & non alii, maxime quando testator loquendo de Familia, Progenie, & similibus, habuit respectum ad certas lineas, aut certam descendentiam. Et obiter tractatur quando descendentes ex *Saulegerii quæst. & resol. civil. T.II.P.II.*

fœminis vocati censeantur ad fideicommissum. p.93

CAP. CXXXIX. De validitate alienationis bonorum fideicommissi supposito, factæ per hæredem gravatum, tam pro suis creditis, quam pro solutione aris alieni. Et quod tertius possessor, cui gravatus vendidit, possit se iuvare exceptione detractionis ex persona hæredis gravati. De restitutione fideicommissi facta ante tempus, quod sit mera donatio, & indigeat insinuatione; nec sit valida quoad præjudicium Terti. Quando locus sit remedio *l. Imperator, ff. ad Trebell.* & quod recipiens parrem pretii tacite censeatur approbasse venditionem. pagina 97

CAP. CXL. Utrum vicini possint petere cautionem damni infecti contra vicinum exercentem artem pulveris tormentarii, pelliariam, aut confectiois candelarum, aut aliam, quæ sanitati vel vitæ vicinorum præjudicium afferre possit. Et utrum possint vicini impedire ne juxta prædium rusticum quis teneat copiam gallinarum, cuniculorum, columbarum, & similibus animalium. pagina 100

CAP. CXLI. Emancipatio licet sub conditione fieri non possit, tamen fieri potest sub conditione quæ inest ex natura rei. Pater emancipans filium suum, censetur illum emancipare contracta fiducia, id est reservata patria potestate in liberos tunc natos, vel conceptos. Reservatio usufructus in favorem patris, & filii, & *de chascun d'eux*, utrum intelligatur facta conjunctim, vel separatim? Jus accrescendi utrum habeat locum in usufructu etiam constituto in contractu. pagina 101

CAP. CXLII. Quando hæres contraveniens voluntati testatoris incidat in poenam privationis à testatore cum clausulis prægnantibus ordinatam? Et cui bona hoc casu applicentur. Quibus ex causis quis dicatur contravenisse testatoris voluntati. Poena *l. si quis major, C. de transact.* quibus in casibus locum habeat. Confessio hæredis quod testator fideicommissum fiduciale sibi demandaverit, utrum indigeat insinuatione, maxime stantibus clausulis donationis irrevocabili, & constitutione procuratorum ad insinuandum in contractu appositis? Renunciatio *l. si unquam, C. de revocandis donat.* non nocet illi, qui liberos nullos se suscepturum credebatur, & tamen suscepit. p.103

CAP.

Index Capitum II. Partis

CAP. CXLIII. Deficiente conditione primo substitutionis gradui adiecta, omnes posteriores substitutionum gradus corrumpunt; nisi aliunde constet testatorem voluisse instituere fideicommissum graduale & perpetuum favore agnationis, quod ex conjecturis elicitur: si verò secundo, vel tertio gradui adiecta fuerit diuersa conditio, isti gradus non deficient, quia non dependent à primo; quod pro intelligentia materiae summè notandum est. Quoad bona verò Gallia facilius à consilio Oldradi 21. recedi solet ex æquitate. pag. 105

CAP. CXLIV. Donatio facta per Patrem filio in contractu matrimonii, vtrum debeat imputari per nepotes in legitimam aui, si succedant tanquam liberi, vel tanquam hæredes: Et quando dicatur jus quæsitum liberis vti hæredibus, aut vti liberis? Quid dicendum sit, si filius fuerit emancipatus? Et quid statuendum sit, si emancipatio facta fuerit post donationem contemplatione matrimonii factam. pagina 107

CAP. CXLV. Quando filia dos fuit constituta intra dilationem soluenda, qua durante interesse dotis promissum fuit ad rationem sex pro quolibet centenariis, vsque ad tempus, seu conditionem præfixam, vxor soluto matrimonio, cum non possit dotem exigere, potest petere interesse conuentum absque suspitione usurariae prauitatis; maximè quando filia dos debetur loco legitimæ. In donatione bonorum liberorum ab omnibus debitis hæreditariis, vtrum legitimæ comprehendantur. p. 108

CAP. CXLVI. Alimenta filio spurio debentur à patre, & illius successoribus causam lucratium habentibus, vsque ad concurrentiam bonorum, quorum taxatio fieri debet non iuxta simplicem necessitatem, sed habitatione qualitatis, & facultatis paternæ; idque pro ipso filio, eiusque familia. Quid si legatum spurio factum fuerit pro vna vice soluendum, aliaque plurima circa hæc alimenta scitu necessaria proponuntur. p. 110

CAP. CXLVII. De vi & natura dictionum *ultra*, vel *extra*, vel *hoc amplius*, & similia. Et quando ex illis apposis super grauamine adiecto secundæ dispositioni, censeantur in grauamine comprehensa bona primæ dispositionis. Ostenditur differentia inter societatem coniugalem ac quæstum & conquæstum, & donationem omnium acquisitionum faciendarum

per filium patris donatarium. Quid per competat venditori super rebus venditis pro pretii consecutione, si nec dominus nec specialem hypothecam sibi referuerit. Et de re empta ex pecunia dotali. pag. 111. Vide infra cap. 168.

CAP. CXLVIII. Pactum appositum in concessione emphyteuticaria, quod emphyteuta teneatur omnes oliuas in præconcesso natus deferre ad molendinum olearium Domini, esse reale; & ex eo teneantur possessores prædii emphyteutici possesse ad detricandum omnes oliuas eo molendino, & Dominum esse teneantur in quasi possessione cogere actusque omnes in consequentiam concessionis, censeri factos iure hereditatis, & non iure familiaritatis.

CAP. CXLIX. De præcepto facto per patrem filiis junioribus, de cohabitatione cum duobus fratribus ætate maioribus ita quod si non habitaverint, possint voluntatem & beneplacitum fratrum suorum privari legato sibi facto, cum prohibitione recursus ad Superiorem; quod ea non obstante, possint iuniores ex iusta causa recurrere ad Superiores: & non teneantur habitare cum fratribus, ex iusta causa, veluti propter senectutem, vel rixas; & quod eo casu non incurram penam privationis. p. 112

CAP. CL. De conventionem intra Communitatem, & emptorem molendini bannalis, quod omnes cives & habitatores teneantur solvere jus molendinum omnibus granis, quæ tritabantur in molendino; vtrum illius vigorem molendini possit impedire ne deferant panes ad plateam publicam vendendos, in præiudicium iuris molendini; vtrum idem jus prohibendi impanis exteris competat Dominis molendinalibus habentibus jus furagum moliturae bannalis. Dispositio de frumento, vtrum extendatur ad panem, vel panes? Et loquens de frumento, vtrum extendatur ad sericum, vel ad opus redactum.

CAP. CLI. Vtrum Feudatarii Ecclesiarum sint immunes à collectis in Comitatibus Venaisino, eodem modo quo in Valli & Feudatarii sanctissimi D. N. Imperatoris. Et vtrum gaudeant beneficio transmissio generalis initæ inter Feudatarios constituentes Secundum Statum Comitatus, & populares constituentes Tertium Statum.

CAP. CLII. Ex quibus colligatur fidei-

Quæst. & Resol. Civil.

missum reciprocum inter masculos, etiam si adesset conjectura contemplata agnationis, in aliis quam descendantibus. Reciproca substitutio fieri potest etiam si non concurrant tria requisita in *l. Titia Seio*, §. *Seia libertis*, ff. de legat. 2. dummodo aliunde constet de voluntate testatoris. Trebellianicæ detraktionis prohibitio ex quibus arguatur: Et prohibita detraktione illius in primo gradu, vtrum censeatur prohibita in sequentibus? pagina 122

CAP. CLIII. Repudiationem juris delati, sed non quæsti, validam esse in foro exteriori, etiam in præiudicium hypothecariorum; multoque magis in præiudicium fisci, demonstratur: Idque etiam si lata esset sententia bannimenti in contumaciam inquisiti. Quod ampliatur, etiam si repudiatio facta esset in fauorem certæ personæ. Causa mandantis, & mandatarii in delictis debet tractari coram eodem Iudice, si ambo sint sub eodem Principe: sed multo fortius causa principalis & auxilioris. p. 125

CAP. CLIV. De variis defectibus interuenientibus in relatione Peritorum, facta pro æstimatione melioramentorum. Quod in huiusmodi relatione debeat interuenire cognitio status præteriti, cognitio deteriorationum, & illarum compensatio cum meliorationibus. De æstimandis meliorationibus ædificiorum, plantationis arborum, vel vinearum. Clausuræ viridarii per muros, & de fructibus meliorationum, ad quem spectent. p. 127

CAP. CLV. De dote vxori post obitum mariti restituenda. De vestibus & iocalibus tam festiuis, quam quotidianis. Quando hæredes mariti possint opponere viduæ præsumptionem solutionis iocalium per maritum in contractu matrimonii promissorum. Vxor usufructaria certæ partis hæreditatis sui mariti, an & quomodo teneatur ad solutionem debitorum hæreditariorum: Et quando legatum usufructus factum vxori, censeatur factum animo compensandi cum dote? p. 129

CAP. CLVI. Pretium bonorum dotialium alienatorum totum præsumitur peruenisse ad maritum: & pro eo vxor collocanda est in concursu creditorum mariti iuxta tempus sui matrimonii. Ædificia facta per maritum, seu illorum valor an repeti possit, & quando? Vxor an teneatur cedere jura sua posterioribus sui mariti creditoribus. Et exceptio rationum tutelæ *Sanlegerii quæst. & resol. civil. T. II. P. II.*

larium non redditatum, vtrum retardet executionem obligationis Cameralis? Fructus deteriorationum vtrum refarciendi sint pupillo per tutorem. Et fructus meliorationum, quod soluto matrimonio spectent ad vxorem. p. 131

CAP. CLVII. Cautio Mutiana præstari debet per hæredem, vel legatarium, cui sub conditione negativa relictum est. Imò & cautio ad instar Mutianæ, quando sub conditione, vel modo affirmatiuo, cuius adimplementum fieri potest vsque ad vltimum vitæ spiritum. Quid in facto dependente partim ex voluntate legatarii, vel hæredis; partim alterius Tertiæ? Quid debeat continere hæc cautio. Et quod non satisfaciens priuetur omni emolumento, etiam fructuum. p. 132

CAP. CLVIII. Legatum rei propriæ factum adeo est inutile, ut ne quidem illius debeat æstimatio legatario. Nec similiter in legato rei, quam testator jam inter vivos donauerat. Vtrum nullo existente legato, annulletur etiam onus legato adjectum? Redditi extantes vtrum transeant ad hæredes donatoris, qui sibi fructus bonorum donatorum reseruauit. Si donator mobilia suæ dispositioni reseruauerit, vtrum contineantur pecuniæ: & reseruatis iocalibus vtrum vestes reseruata censeantur. p. 133

CAP. CLIX. De emptore qui promisit pretium impendere in solutionem census annui, illumque extinguere tempore conuento, quod teneatur ad augmentum monetarum superueniens post diem destinatæ solutionis; quodque venditor non sit in mora, si non soluerit maiorem valutam debitam ante tempus solutionis promissæ per emptorem, donec emptor summam principalem obtulerit. Et quod valor monetarum non attendendus sit respectu edicti Principis, sed respectu cursus communis; non tantum inter mercatores, sed etiam inter alios communiter. p. 134

CAP. CLX. Quando pater plures habens liberos, tres ex illis æquis partibus hæredes instituit, & singulis prælegata reliquit, quorum alia aliis sunt maiora, vtrum solutio legitimarum, & creditorum debeat fieri per quemlibet, pro rata emolumentis hæreditariæ, vel pro rata emolumentis? Quid juris, si testator totam suam hæreditatem, aut maiorem illius partem prælegatis diuiserit? siue hæreditas sit soluendo, siue non? Et vtrum vnus ex prælegatis soluens ultra ratam partem portionis hæreditariæ, habeat regressum

Index Capitum II. Partis

- regressum contra alios prælegatarios co-
hæredes. p. 136
- CAP. CLXI. Quando substitutio fidei-
commissaria est subordinata per plures
gradus, deficit quidem in persona præ-
morientis, sed hæres censetur grauatus
de restituendo sequenti gradui, maxime
si adiecta fuerit clausula codicillaris per
verba futuri temporis. Quid si substitu-
tio facta fuerit nominatim ipsi substituto
prædefuncto? Et quando dicatur onus
nominatim iniunctum? Et an sufficiat
quod simul junctum fuerit nomen pro-
prium cum appellatio. p. 138
- CAP. CLXII. Explicatur statutum Auenio-
nense, quo prohibetur Ciuibus ne se
obligent, aut fideiubeant pro extraneis: &
ostenditur illud esse validum, & Ciuibus
fauorabile. Quis dicatur correat, quis fi-
deiussor, & quis expromissor. Statutum
loquens de fideiussore, non habere lo-
cum in expromissore: sed non dici ex-
promissorem, quoties aliena obligatio
non tollitur, cum de expromissionis na-
tura sit, ut promittens soluere sit solus
obligatus. Et statuti Auenionensis mens
& verba expenduntur. p. 139
- CAP. CLXIII. Testamentum, in quo ali-
quid relictum est posthumis, sustinetur,
etiamsi ex alia vxore nascantur posthu-
mi, nisi testator taxatiue loquutus fuerit
de posthumis ex tali vxore sua nascitu-
ris, aut ex vxore quæ nunc prægnans
est. Nomina possessiua non restringuntur
ad tempus testamenti, quando tractatur
de sustinenda validitate dispositionis. pa-
gina 140
- CAP. CLXIV. Quando ex dispositione ju-
ris, vel testatoris, filia tenetur dotem sibi
à patre solutam conferre, si maritus non
sit soluendo, ita ut filia non potuerit
consequi totam dotem, vel partem ipsius,
non tenetur conferre pecuniam; sed libe-
ratur conferendo solam actionem ad do-
tis repetitionem, quamuis inefficacem:
Super quo articulo expenduntur verba,
& clausulæ testamenti paterni. pagina
142
- CAP. CLXV. De eo qui filia suæ Offi-
cium vacabile in dotem constituit, cum
pacto quod si Officium vacauerit per obi-
tum domini, seu principalis qui habet
titulum officii, Gener qui medietatem
pretii in societate huius Officii contule-
rat, amittat pretium & operas. Et quomo-
do inæqualitas pactorum societatis hu-
jusmodi, ad æqualitatem reducenda sit.
Quod propter talem inæqualitatem vix
possit intentari remedium l. 2. C. de re-
- scind. vendit.* Hoc tamen casu maritus
qui Officium loco pecuniæ in dotem
constitutæ accepit in solutionem, iuxta
vxore, teneri soluto matrimonio re-
tuere summam in pecunia constitutam
vxoris hæredibus. p. 143
- CAP. CLXVI. Filius qui paternam di-
positionem approbavit, an possit petere
supplementum legitimæ? Et qua causa
vbi debeat pater, ut filius ab huiusmodi
petitione excludatur. Quæ sit differentia
quoad transmissionem inter petitionem
supplementi, & instantiam quæ fit ad
onus impositum legitimæ, ab illa reposita
est? Et vtrum Fiscus habeat jus per
rejectionem oneris à legitimæ, non
succedit. Denique vtrum reditus relictus
filio post obitum patris, augeat gradum
hæreditatis, ad impinguandam huiusmodi
legitimam. p. 144
- CAP. CLXVII. De creditore literarum
cambii, qui solutionem foris perceptorum
exegit in loco, in quo literæ contractu
sunt, & non in loco, ad quem fuerant trans-
missæ: vtrum hoc casu cambium dicatur
fiscum? De liberatario, quod non obli-
gatus de deposito, vel non integro, vel per eum
retracto, teneatur ad interde. non ad ra-
tam crediti, pro quo liberatus liberatus
sed ad ratam redituum qui ex bonis
liberatis percipi solent. p. 145
- CAP. CLXVIII. Substitutus pupillus
non tenetur ad solutionem debitorum
quibus paterna hæreditas onerata est
potest obtinere separationem vniuersitatis
hæreditatis, & paternam repudiare
donatione facta patri & filiis con-
tione certi matrimonii: quando
ratur filiis, adeo ut pater illis pre-
re non possit. De donatione facta
clausula, *ultra bona jam donata*.
liere luxuriosè viuente intra annos
ctus, cui applicentur lucra quæ
Donatio acquæstum facta per
filio, quomodo intelligi debeat.
pensatio vtrum fiat in præiudicium
teriorum creditorum ipso iure. p. 146
Vide *suprà*, cap. 147
- CAP. CLXIX. Dominus iurisdictionis
manutenendus est in quali possessione
exigendi multas consuetas. Populus
non potest augere pœnas, aut illas
re sine consensu Domini; nec Dominus
sine consensu populi. Potest tamen
minus banna & edicta facere sine
fu. Communitas non potest manere
aduersus Dominum in facultatibus
illo ignorante factis. Laodimium
debetur ex acquisitione facta in
Causa

Quæst. & Resolut. Civil.

Constituti: Si tamen post decem annos inter præsentēs, & viginti inter abfentes, restitatur possessio, solvendum est laudimium. p.151

CAP. CLXX. De præscriptione viginti annorum adversus crimen homicidii: Et utrū illa præscriptio currat adversus pupillum, vel minorem 25. annis. Et quomodo interrumpatur, videlicet utrū per simplicem accusationem, vel inquisitionem? Utrū acta deperdita probari possint per testes, & quomodo? Domini jurisdictionalis declaratio utrū præjudicet parti querelanti. Et an, & quando Judex requisitus possit cognoscere de meritis causæ. p.153

CAP. CLXXI. Homicidium commissum in rixa non debet puniri pœna mortis: & ex quibus dicatur commissum in rixa, tam ex qualitate loci, & temporis, quàm aliis circumstantiis. Ex præcedenti aggressionē facta occidendi, excluditur præsumptio animi deliberati. In dubio præsumendum est, homicidium non fuisse præmeditatum, nec cum animo occidendi. Interesse debetur ab illo qui occidit ad sui defensionem, excedendo modum legitimæ defensionis. Quod intelligendum est de interesse radicato, non autem de nondum delato, sed dubio & eventuali. p.154

CAP. CLXXII. Sententia utrū mixturam, vel complicationem contineat, attendenda sunt verba dispositiva sententiæ. Donatarius qui habet clausulam Constituti, manutenendus est adversus hæredes, aut alios posteriores donatarios. Nullitatis cognitio quando impediatur executionem judicii possessorii. Exceptio anterioritatis quomodo obstat aliis concurrentibus in remediis possessoriis. Qui passus est peritorium probari, sibi præjudicat in possessorio. p.157

CAP. CLXXIII. Quamvis hærede ante testatorem decedente testamentum fiat caducum, & substitutiones sequentes evanescant; illud tamen locum non habet, quando in testamento apposita fuit clausula codicillaris, quæ sustinet substitutiones. Hæredis institutio non probatur per verba enunciativa incidenter prolata. Minor propter juramentum validè obligatur, sed si fuerit enormiter læsus, habet remedium restitutionis in integrum. p.159

CAP. CLXXIV. Donatarius omnium bonorum, vel quotæ, tenetur duntaxat ad contribuendum pro rata ad solutionem debitorum, quæ tempore donationis jam

concepta erant: si verò sit donatarius quotæ cum suis oneribus, tenetur ad ratam acquisitionum per donatorem post donationem factarum. Verum si donator voluerit ipsum teneri ad debita activa & passiva, tenetur ad omnia, si dictum fuerit de præsentibus & futuris. Donator post perfectam donationem potest suam intentionem dubiam declarare. p.160

CAP. CLXXV. De debitore obarato, qui post obtentam à creditoribus suis chirographariis dilationem quinquennalem, vendidit quædam bona uni ex dictis chirographariis, qui vult pretium bonorum venditorum, tam extans, quàm consumptum compensare, & respectivè retinere pro satisfactione sui crediti. Et probatur, talem compensationem, seu retentionem non posse subsistere in præjudicium aliorum creditorum; præsertim stante mala fide tam emptoris, quàm venditoris, qui notitiam habebant dictorum creditorum. pag.161

CAP. CLXXVI. Collectivo nomine vocati, censentur, vocati post patrem, & non simul, etiam in collateralibus. Conjuncta dispositio quando resolvatur in disjunctam. Proximioribus vocatis, datur quidem vocatio activa, sed inter ipsos non adest gravamen, nisi tractus temporis interveniat in gradu ipsorum. Renunciatio matris pro se, & hæredibus, & successoribus quibuscunque, quomodo noceat liberis & hæredibus renunciantis. p.164

CAP. CLXXVII. Quando majori, vel minori concedenda, vel deneganda sit in integrum restitutio adversus juramentum decisorium. Probatio per confessionem adversus illud juramentum, admittitur; si tamen illam factam fuisse post juramentum, probatum fuerit. Quid si nova instrumenta, aut novos testes repertos esse proponatur, si ex illis detegeretur perjurium. p.167

CAP. CLXXVIII. Magistratus temporalis non solum durante officio conveniri non potest, sed nec illo finito pro gestis in officio, nisi pro dolo, barataria, & extorsione. Neque tenetur si liberaverit à carceribus debitorem sua autoritate carcera- tum, non obstante arrestatione ejusdem debitoris facta autoritate alterius Magistratus, nisi de illa sibi legitimè constiterit. Advocatus pacisci potest super salario moderato litis præteritæ, non autem futuræ, si conventio fiat per modum quotæ. Nec salarium centum scutorum dicitur immoderatum, quando agitur de negotio gravi, & difficili. p.168

Index Capitum II. Partis

CAP. CLXXIX. De transactione simulata inter mercatores in fraudem usurarum illicitarum. Et de variis conjecturis, ex quibus colligitur simulatio. De solutione & justificatione cambiorum, quæ singulis nundinis debentur: Et quod super illorum taxatione non debet stari partium conventioni, sed super hoc standum esse relationi peritorum. pagina 170

CAP. CLXXX. Pro dotis filiarum constitutione, vel restitutione, bona fideicommissi collateralis alienari non possunt. Et pro dote subsidiaria primò recurrendum est ad bona patris, vel avi; & deinde ad bona materna. Masculi tenentur fœminas dotare, quando adest Statutum exclusivum ipsarum propter masculos. Bonorum fideicommissio suppositorum alienatio ex causa dotis, in certis casibus est difficilior. Et qui sint illi casus? pagina 171

CAP. CLXXXI. Dominium directum utrùm probetur per unicam recognitionem in præjudicium recognoscentis, & illius hæredum, vel successorum, etiam particularium; saltem adjunctis adminiculis. Et quæ ad hoc adduci possint adminicula, veluti solutiones canonum per longum tempus continuatæ, fama publica, qualitas Domini jurisdictionalis. Quid de Tertio non habente jus ab ipso recognoscente. p. 173

CAP. CLXXXII. Contra mulierem conjugatam non currit præscriptio in bonis dotalibus; sed tamen debitor dotis in pecunia præscribit contra ipsam. Similiter currit contra illam præscriptio à die quo fuit assecurata propter vergentiam mariti ad inopiam; imò currit pendente conjugio, quando fuit cœpta ante conjugium. Nec interruptitur per arbitramentum: Et utrùm per compromissum, vel interpellationem extrajudicalem? pagina 175

CAP. CLXXXIII. Quando testator substituit piam causam deficientibus descendentes per lineam masculinam, fœminæ descendentes ex masculis excludunt illam à substitutione. Quod si pia causa fuerit vocata deficiente linea masculina, tunc pia causa excludit fœminas descendentes ex masculis: Et utrùm sit differentia inter fœminas primi, & fœminas ulterioris gravati? p. 176

CAP. CLXXXIV. Quando quis hæredem instituit, & illius hæredes vocavit casu quo primus institutus non adiret suam hæreditatem, locus est transmissioni in

favorem hæredis ab ejus hærede instituti: & iste transmissarius tenetur ad omnia onera hæreditatis transmittenti illam hæreditatem habere à transmittente jure hæreditario; & bona transmissarii augent legitimam debitam super transmittentis.

CAP. CLXXXV. Confessio dotis præin dubio præsumitur facta contra matrimonium animo donandi: & non contra juramento, nisi præcesserit promissio. Et ex quibus conjecturis præsumatur fraudulenta & simulata? simulatio potest opponi, etiam si longiora tempora præfinita ad proponendam exceptionem dotis non numerantur.

CAP. CLXXXVI. De donatione profectitiæ facta per filiamfamilias, consensu paterno interveniente in actu. Filiis utrùm ex stipulatione facta per restitutionem dotis jus fuerit quantum tanquam liberis, & sic utrùm habeant tanquam hæredes mariti, ex propria persona? Et quomodo hinc applicanda verba stipulationis, si permissio restitutionis facta fuerit impersonaliter, siue in persona filie, aut contra clausula quibus de jure. p. 178

CAP. CLXXXVII. Venditio alimentorum ad triennium per filiam spuriam, vel naturalem, non habet effectum maxime in præjudicium mariti & filiorum: quia dos spuria per patrem constituta succedit loco alimentorum. Quomodo succedant naturales patris vel inuito? Quid continere debet decretum interponendum super electione alimentorum. Alimenta filie dicantur. Et quis teneatur præstantem alimenta, fuisse ex illorum factum locupletiozem.

CAP. CLXXXVIII. Constitutio diana locum esse in Civitate senensis, quoad executionem sententiarum in judiciis possessorii, non appellacione: idque tam in prima quam in secunda instantia. Nec ad executionem sufficere, si provisiones factæ fuerint post sententiam. Verùm si ex huiusmodi provisionibus constet de injustitia sententiarum dicis à quo, super sedendum executione. Utrùm suspendi executionem possessorii, non obstat te Agidiana, quando inter bonas petuntur, adsunt aliqua supplicia in minio directo Ecclesiæ? Et an appellatio post appellacionem facta de re tatoria, maxime superveniente re-

Quæst. & Resolut. Civil.

commissionis causæ appellationis, quod retrahatur. p. 183

CAP. CLXXXIX. Continuatur materia præcedentis capitis, cum Rota reservasset, quod si constaret etiam ex noviter deductis de injustitia sententiæ, suspendenda erat executio. Et ostenditur, exceptionem detractionum impedire immissionem fideicommissarii, illamque etiam creditoribus competere. Vxorem, aut alium creditorem hypothecarium posse bonorum vacantium possessionem apprehendere in vim clausulæ Constituti, maxime antequam hæres scriptus illam capiat: illamque pro suis creditis retinere quoad bona, quæ vivente marito jure familiaritatis possidebat, non obstante perceptione fructuum paucorum annorum, quæ non potest reddere creditum illiquidum, nec impedire retentionem. p. 186

CAP. CXC. Ægidiana constitutio quando habeat locum ad effectum rejiciendi appellationem, saltem suspensivam, interpositam à sententia in judicio possessorio lata. Agitur de mixtura judicii: Et quando ex juribus post sententiam deductis, executio illius sit retardanda: Et quando competat retentio creditori. pag. 118

CAP. CXCI. Renunciatio generalis quibus in casibus extendatur ad fideicommissum, cujus conditio nondum evenit? Quid si appositum fuerit in ipsa juramentum cum renunciatione omni legum auxilio? Quando quis est donatarius, & ad eum bona deveniunt ex alio diverso titulo, utrum possit agere de evictione. Duæ causæ lucrativæ quando simul concurrere possint. p. 189

CAP. CXCII. Substitutione facta de masculis & fœminis, utrum masculi fœminis in eodem gradu existentibus præferantur, maxime dum testator in toto testamento demonstravit maximam erga masculos affectionem. Alternativa quando suam retineat naturam, & quando resolvatur in disjunctivam. De quatuor modis quibus considerari potest ordo in testamentis, nempe scripturæ, successio- nis, affectionis, & necessitatis: Et quando dispositio negativa eisdem regulis subji- ciatur, quibus affirmativa. p. 190

CAP. CXCIII. Officia omnia, etiam Judica- turarum Regiarum in Gallia, sunt vena- lia & hæreditaria; imò & in quibusdam locis pignorationi judiciali, & decreto supposita in favorem creditorum, non quidem quoad titulum, & dignitatem;

sed quoad æstimationem. Illorum æsti- matio diversimodè fit in casu imputatio- nis, seu collationis, & in casu detractionis super bonis fideicommissi. Et utrum imputatio, vel restitutio officii alienari debeat fieri juxta valorem quo aliena- tum est, aut juxta valorem illius tempore mortis paternæ. p. 192

CAP. CXCV. Legitimam statim post pro- fessionem factam, etiam in monasterio bonorum capaci, deberi tam ascendenti- bus, quàm descendenti- bus, verior est sententia: Quæ hoc casu ad hæreses transmittitur, etiam cum fructibus. Mors civilis & naturalis æquiparantur, quan- do in utraque eadem militat ratio, aut quando ex utraque idem resultat effe- ctus. p. 194

CAP. CXCVI. Si Dominus jurisdictionalis qui à collectis immunis est, bona exemp- ta alteri vendiderit, emptor amittit pri- vilegium exemptionis; circa quod tres diversi casus considerantur. Pro bonis extra territorium loci habitationis sitis, collecta solvi debet in loco habitatio- nis, si in loco ubi sita sunt, nulla colle- cta solvatur. Hypotheca pro collectis cer- tis aut variabilibus quando incipiat. pa- gina 195

CAP. CXCVI. De validitate donationis factæ per minorem cum juramento in favorem sororis, cum substitutione in ea apposita in favorem avunculi, qui erat curator donantis. Defectum insinuatio- nis non posse opponi per donatarium, vel ejus hæreses, qui in vim donationis bona possedit, & in fraudem substituti noluit insinuare donationem. Donatio facta cu- ratori sub incerto conditionis eventu, va- lida est. p. 197

CAP. CXCVII. Si pater filiæ certam sum- mam legaverit, & bona illi pro certo pre- tio in eodem testamento reliquerit, non teneatur hæres filius ad evictionem pro- priam bonorum datorum in solutum; sed ad impropiam, videlicet ad æstimatio- nem bonorum evictorum, juxta valorem temporis testamenti: qui valor regulan- dus est juxta ratam legitimæ, itaut pro eo quod legitimam excedit, non debeatur evictio, si legatum factum fuerit de bonis loco legitimæ. In legato alternativo, re una perempta, quid hæres præstare de- beat? Rei litigiosæ legatæ evictio regu- lariter non debetur. p. 198

CAP. CXCVIII. Quando factus fuit cal- culus generalis, cum mutua inter fratres liberatione subsequuta, utrum in ea com- prehendatur debitum, ad quod unus ex fratri

Index Capitum II. Partis, &c.

fratribus alteri quidem tenebatur, sed illud cessum fuerat filiae unius ex fratribus ex causa dotis, alio fratre debitore consentiente, & interveniente ejus derogatione cum suis requisitis. p. 200

CAP. CXCIX. De eo qui consensit, ut Officium, quod ex arbitrio Universitatis dependebat, alteri conferretur, inito pacto, ut is cui conferebatur, daret consentienti medietatem lucrorum Officii per aliquod tempus; cum tamen Officium non dependeret ab ejus voluntate, utrum illa promissio sit nulla, tanquam facta sine causa. p. 202

CAP. CC. Renunciatio amplissima pacto de non petendo aliquid quominus, que jure in futurum, super bonis patris, non impedit quominus renunciatio instituat hares à matre: sed si hereditas matris sit creditrix paternæ, obli-
gati generalis & amplissima renunciatio. Renunciatio censetur tantum renunciare successioni ab intestato, nec im-
ditur capere ex testamento. Intellegi-
præjudicium ejus, de cujus hereditate agitur, sed non in præjudicium
vel sororis, in cujus favorem facta est
nunciatio.

